

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.92

29.8.2019.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 91. sednice Komisije za žalbe, održane 29.8.2019. godine, sa početkom u 18 sati, u prostorijama Saveta za štampu

Prisutni svi članovi Komisije: Višnja Arandelović, Stojan Marković, Vlado Mareš, Vera Didanović, Dragan Đorđević, Liljana Smajlović, Ivana Stjelja, Tamara Skrozza, Vukašin Obradović, Nevena Krivokapić i Zlatko Čobović

Ostali prisutni: Dejana Ukropina i Nevena Draškić, advokatice koje zastupaju „Tanjug“ i Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu

Dnevni red:

- 1.Razmatranje žalbe Lazara Čovsa na tekstove objavljene u dnevnim listovima „Alo“ i „Informer“
- 2.Razmatranje žalbe redakcije „Nedeljnika“ na tekst koji je objavio „Tanjug“

1.Novinar Lazar Čovs podneo je jedinstvenu žalbu zbog dva tekta objavljena na portalu „Alo.rs“, kao i zbog komentara u jednom od njih, i zbog teksta u listu „Informer“, verujući da su njima prekršene odredbe iz poglavlja Istinitost izveštavanja, Novinarska pažnja i Odgovornost novinara. U toku rasprave, članovi Komisije su se saglasili da ne treba da odlučuju o tome da li su prekršene odredbe Kodeksa koje se odnose na istinitost izveštavanja, tačnije da ne mogu da ocenjuju da li su tačne tvdnje koje je Čovs izneo na Tvriteru, pa samim tim ni da li su „Infomer“ i „Alo“ tačno zaključili da on nije u pravu. Tamara Skrozza je rekla da misli da je prekršena odredba na koju se Čovs nije žalio, a po kojoj politički i ekonomski interesi izdavača ne bi smeli da utiču na uređivačku politiku na ta način da se o određenoj temi izveštava neprofesionalno. Rekla je i da misli da je prekršena i odredba koja izostavljanje informacija koje mogu bitno da utiču na stav čitaoca izjednačava sa iznošenjem laži. Skrozza je naglasila da su oba lista tekstovima pokušala da skrenu pažnju sa teme kojom se Čovs bavio, na njega. Vera Didanović je rekla da je za nju problematično i to što je isti tekst objavljen u dva različita medija, ali da ne zna koja bi tačka Kodeksa mogla biti prekršena time. Zlatko Čobović je, nasuprot ovome, rekao da misli da nema prekršaja Kodeksa i da ne vidi ništa sporno ni u tome što je Čovs nazvan „Đilasovcem“, jer možda to i jeste. Skrozza je, međutim, postavila pitanje kako je uspostavljena ta veza između Čovsa i Đilasa i istakla da je

nedopustivo takvo lepljenje „etiketa“, bez ikakvih dokaza. Vlado Mareš je rekao da Komisija ne bi smela da ne sankcioniše ovakvo pisanje tabloida, koje je postalo manir. Naglasio je da su oba, identična, teksta besmislena i napisana samo sa namerom da se diskvalifikuje čovek koji piše ono što se njima ne dopada. On ima pravo da piše, a oni to pravo pokušavaju da mu uskrate, jer prepoznaju sebe kao nekoga ko mora odmah da reaguje svaki put kad zamisle da nešto nije po volji nekom zamišljenom gospodaru, što je apsolutno neprihvatljivo. Nakon rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da je „Alo.rs“ prekršio tačku 5 Poglavlja I, kako samim tekstovima, tako i komentarima u okviru teksta, dok je odluku da su prekršene tačka 2 Poglavlja II i tačka 3 Poglavlja V donela sa osam glasova „za“ i tri „protiv“. Odluka u vezi sa delom žalbe koji se odnosi na tekst u „Informeru“ nije doneta, jer je „za“ odluku da Kodeks nije prekršen glasalo sedam članova Komisije, dok su protiv bila četiri, pa nije bilo potrebne većine od osam glasova.

2. Redakcija „Nedeljnika“ žalila se zbog toga što je agencija „Tanjug“, bez navođenja izvora, prenela njihovu informaciju da je bivša premijerka Tajlanda, koja je u svojoj zemlji osuđena na pet godina zatvora, odlukom Vlade Srbije dobila srpsko državljanstvo. U raspravi i odlučivanju o ovoj žalbi nije učestvovala Ljiljana Smajlović, kolumnistkinja „Nedeljnika“. Tamara Skrozza je, u diskusiji, istakla da je abeceda novinarstva da mora da se objavi da je vest preuzeta iz drugog medija, te da je u ovom slučaju reč o bezobrazluku, za koji ne postoji objašnjenje. Po njenom mišljenju, „Tanjug“ ništa ne bi izgubio da je naveo „Nedeljnik“ kao medij koji je prvi objavio informaciju. Ovako kako je „Tanjug“ objavio informaciju kao da je namerno pokušao da stvori pogrešnu percepciju da je Vlada Srbije saopštila tu infomaciju, iako je zapravo ona bila sakrivena. Dodala je i da ozbiljni mediji objave kada preuzmu infomaciju iz drugog medija i da bi se zaštitili, da ne bi bili odgovorni ako se ispostavi da je infomacija neistinita, ali da je „Tanjug“ to ovoga puta mogao to da izbegne pošto je reč o Vladinoj odluci. Vukašin Obradović je rekao da je profesionalni standard, posebno kad je reč o agencijama, da se navede izvor, što u ovom slučaju može biti „Službeni glasnik“, ali i da je to prvi objavio „Nedeljnik“. „Nedeljnikova“ vest je bila ekskuzivna i agencija je morala da navede to da je prvi izvestio, jer ovako oni koji su preuzeli agencijsku vest nisu mogli da znaju ko je prvi objavio. Zlatko Čobović je rekao da nije saglasan sa njima. Uz primedbu da kad god se „Tanjug“ nađe pred Komisijom za žalbe treba napomenuti da je reč o pravno nepostojećoj firmi koja ne postoji već četiri godine, istakao je da sa autorsko- pravnog stanovišta odluka Vlade nije autorsko delo. „Nedeljnik“ je tu odluku pronašao u „Službenom glasniku“ i na osnovu nje napravio analitički tekst. „Tanjug“, međutim, nije preuzeo nijedan fragment tog teksta, već samo infomaciju iz javnog dokumenta, tako da se ne može govoriti o kršenju autorskih prava novinara „Nedeljnika“. Stojan Marković se većim delom saglasio sa ovim, ali je primetio da u „Tanjugovoj“ vesti postoji i infomacija o tome da je bivša tajlanska premijerka osuđena na pet godina zatvora, čega u „Službenom glasniku“ nema, a deo je vesti u „Nedeljniku“. Čobović je potom rekao da će samo zbog tog dela rečenice glasati da je Kodeks prekršen. Po završetku rasprave, Komisije je jednoglasno odlučila da je prekršena tačka 1 Poglavlja IX, dok je „za“ odluku da je prekršena tačka 3 Poglavlja VII glasalo devet članova Komisije, a „protiv“ je bio jedan.

Sednica je završena u 18.55 sati.

Zapisnik vodila

Gordana Novaković

Predsedavajuća

Višnja Arandelović